

Zijn er vandaag nog bijbelse Visioenen?

De inspiratie voor deze overdenking komt van het voorstukje van de vorige Schakel, geschreven door Cor.

Het ging over de betekenis van visioenen.

Zelf had hij daar verschillende fantasieën over, maar geen van alle waren erg bevredigend. Misschien wel als doem- of wens-gedachten, maar niet als iets van bemoediging of hoop. Meer op het niveau van menselijke gevoelens, dan bijvoorbeeld vanuit de Bijbel of het geloof.

Ja, en daar is wel behoefte aan. Zeker als je kijkt naar de situatie van vandaag in de wereld: Oorlogen zonder veel perspectief, erbarmelijke omstandigheden van vluchtelingen, zowel op hun vlucht, als in situaties waar ze in terecht gekomen zijn, zoals ook op veel plekken in Nederland.

De aanleiding van zijn stukje was de situatie van de vluchtelingen uit Oekraïne, en hun vaak heel sobere omstandigheden in de opvanglocaties van ons land. Dan ontvlucht je een land waar je het goed had en je komt in zulke omstandigheden terecht. Kan het ooit weer goed komen?

Wat voor visioen hebben ze, als het om hun toekomst gaat?

En dan hebben we het nog niet eens over andere situaties, waar geen of heel weinig positiefs te melden is in de richting van toekomstperspectief: armoede, opwarming van de aarde en het milieu.

En... dat geldt ook voor onze eigen gemeente: geen groei maar door vergrijzing ook weinig perspectief voor de toekomst...

Ja, daar kun je heel depressief van worden...

Dan zou een visioen met perspectief misschien kunnen helpen om toch een weg te zoeken en te vinden.

Daarom de vraag naar de betekenis van het visioen in de Bijbel, die ook voor ons van waarde kan zijn. En dan gaat het niet alleen om het visioen zelf, maar ook om de manier waarop ermee wordt omgegaan.

In de Bijbel vinden we heel wat visioenen, vooral bij de profeten.

Dat kunnen beelden zijn, waar we geen touw aan vast kunnen knopen, maar die wel passen bij de beelden en voorstellingen uit die tijd, maar er zijn ook heel concrete voorbeelden.

Ik wil er een paar wat dichterbij halen omdat ze, wat mij betreft, heel duidelijk maken wat de betekenis van visioenen kan zijn.

In Amos 8: 1, 2 vinden we een voorbeeld van een visioen: Amos ziet een mand met (over)rijpe vruchten en hij 'ziet' meer: *'rijp is de tijd voor het oordeel'*.

Je zou het visioen kunnen benoemen als een 'vergezicht', maar het begint bij de plek en situatie waar Amos zich bevindt. Iedereen zou die mand kunnen zien. Amos wordt geraakt, staat erbij stil en 'ziet' dan meer. Passend bij het woord van God, dat hij al kent, ziet hij het vergezicht: het gaat gebeuren.

Met dit visioen komt het in één keer heel dichtbij.

In Jesaja 2: 1 – 5 vinden we het visioen over vrede en wapens, die omgesmeed worden tot ploegscharen. Heel concreet begint het bij het strijdtoneel van Israël en de omliggende

landen, waarbij benoemd wordt dat Israël weg gedwaald was van God, oftewel van zijn bestemming. Als alle verhoudingen hersteld zijn en als alles weer op de door God bestemde plaats terecht gekomen is, dan zal er vrede kunnen zijn en zullen de wapens omgesmeed kunnen worden tot ploegscharen.

Wat een schrille tegenstelling met wat er nu aan het gebeuren is in Israël en de Gaza-strook. Het verschil is, denk ik, dat er op dit ogenblik geen verbinding is tussen het wapengekletter en het grote verhaal van God.

Maar dat visioen heeft mensen door de eeuwen heen wel geraakt en geïnspireerd. Het is het beeld geworden van geweldloos verzet en van de vredesbeweging.

En dan in het Nieuwe testament:

In Handelingen 10: 9 – 16 vinden we een andere beschrijving van een visioen: Petrus zag een linnen kleed uit de hemel komen met allemaal dieren, rein en onrein. En de stem die zei: *‘ga je gang Petrus, slacht en eet’*. De ontdekking van Petrus, dat de weg van de Liefde de joodse reinheidswetten doorbreekt. Dat was de boodschap die hem met die droom, heel confronterend, duidelijk wordt gemaakt. Hij wordt geraakt en komt daarmee in beweging in zijn denken en handelen.

Mijn conclusie is, een beetje kort door de bocht: visioenen uit de Bijbel zijn associatieve beelden bij een boodschap. En die boodschap past bij het grote verhaal van God, van Liefde die niet op zichzelf is gericht. Die boodschap bepaalt de richting van de betekenis van het visioen of anders gezegd het visioen is de bevestiging van die boodschap, die meestal al bekend is, maar nog niet zo van dichtbij wordt ervaren!

Dan komen we terug bij visioenen van vandaag:

Eén van de bekendste visioenen is van Martin Luther King: ‘I have a dream’, over het samen op weg gaan van alle mensen, wat voor ras of kleur ook. Het ‘plaatje’ dat hij schildert brengt het vergezicht herkenbaar dichtbij, passend bij het grote verhaal van God en van liefde zonder aanzien des persoons.

Maar dan is er ook het visioen van de Israëliische en Palestijnse moeders, die elkaar gevonden hebben en samen ‘het gebed voor de Vrede’ gebracht hebben.

De voorwaarde is wel, dat mensen elkaar weten te vinden in hun pijn.

Of anders gezegd: de ontdekking dat daar waar je de wederzijdse pijn kunt delen, daar is de kiem van de vrede te vinden. Een kiem die aanwezig is, maar die pas opkomt wanneer die ontdekt is, als zaad voorzichtig wordt geplant en zorgvuldig wordt verzorgd.

Een visioen dat gezien wordt, herkend en die mensen in beweging zet.

Zo zou er, denk ik, ook pas in de oorlog van Rusland en de Oekraïne iets kunnen gebeuren, als wederzijdse slachtoffers (of moeders!) elkaar kunnen vinden, elkaars leed erkennen en hun pijn kunnen delen...

Denk ook even aan de Argentijnse dwaze moeders...

De eerste stap naar een vergezicht (de vervulling van het visioen) begint bij je eigen voordeur en niet bij het resultaat in de verte!

Dat kan alleen richtingaanwijzer (en hoop) zijn als er hier en nu de herkenning en plaatsvindt...

De regenboog is ook alleen maar op afstand te zien en nooit te bereiken, toch doet hij al eeuwen zijn werk: mensen hoop te geven, wanneer ze erdoor geraakt worden...

Zo kom ik vanzelf bij de ervaring van Cor, die hij had bij het concert van hoop.
Een nederlandse dirigent die met oekraïense muzikanten had gewerkt, en die begonnen was met artiesten die als vluchteling in Nederland terecht zijn gekomen.
Een concert van hoop, dat Cor heel erg ontroerde.
Een dirigent die zegt: er komt een tijd dat het weer beter wordt. We weten alleen niet wanneer. Daarom moeten we maar het beste ervan maken en ons richten op de toekomst.
Ooit zal het weer worden zoals de mooie bloemen die de Oekraïense en Nederlandse vrouwen samen hebben gemaakt. Een prachtig voorbeeld van een visioen:
Een beeld, dat raakt. Een beeld met een boodschap en een boodschap die past bij het Bijbelse verhaal van Liefde. Een beeld ook dat mensen in beweging zet.

En dan komen we bij onszelf, met de vraag naar het visioen voor de gemeente, of misschien wel voor ons eigen leven.

Het heeft alles te maken met wat er op je pad komt, wat je raakt en waar je wel of niet bij stilstaat.

Het kan zijn, dat je er zo aan voorbij loopt en soms pas later beseft, dat er misschien een boodschap uit te ontvangen is. Die je misschien kunt vinden als je er tijd voor neemt, met het kompas (of de bril) van de liefde.

Kijkend naar vorige week in de gemeente, in alle kou toch een warm samenzijn, waarbij we uitgenodigd werden om voor elkaar van betekenis te zijn voor het komende jaar, als visioen voor de gemeente. Heel concreet iets persoonlijks opschrijven voor iemand anders.

Kijkend naar de dingen die gebeuren in je leven: soms zomaar ineens een regenboog, of een roodborstje of een hand op je schouder. Je ziet het en ineens, als je erbij stilstaat, zie je meer: misschien iets van een groter gebeuren, al dan niet verbonden met het verhaal van God. Iets dat je raakt, iets dat je een richting op wijst.

In elk geval daar waar liefde een rol speelt mag je vertrouwen hebben, dat dat iets met het verhaal van God te maken heeft.

Voor mij zelf gaat er al heel lang een visioen met mij mee, een visioen dat mij steeds weer opnieuw raakt en mij in beweging zet en houdt: de droom van die enthousiaste dominee: een kraampje aan de hemelse weg, met een engel achter de toonbank, en met de uitnodiging alles te kopen wat je hartje begeert. En als hij dan begint met de opsomming: armoe weg, geen oorlogen, geen ziekte en ellende, onderbroken wordt met de woorden: *'u begrijpt het misschien niet, maar wij verkopen geen vruchten maar zaden'*.

Voor mij gaat het dan om het zaad van liefde diep in mijn hart, vaak ver weg verscholen maar steeds weer ontdekt en erdoor geraakt. Niet gericht op de verre verte, soms even zichtbaar voor het oog, maar heel dichtbij diep in mijn hart. Met die boodschap van liefde.

Dat helpt mij om het vol te houden, steeds zelf in beweging te blijven en zorgvuldig aan de gang gaan, als het verzorgen van een zaadje tot een plant die vruchten dragen kan. Vruchten van hoop voor de ander en voor mezelf.

Ik eindig met de woorden van Cor: *dat we maar genade mogen vinden om voor elkaar een visioen te zijn.*

Een goed 2024 voor de gemeente en voor je persoonlijk leven!

amen